

ły i wnioski Komisji muszą być podpisane przed ich ogłoszeniem przez przewodniczącego i 2-ch członków lub też członka i jednego z zastępców, jeżeli drugi członek nie może wziąć udziału w pracach Komisji.

Dowody i akta kasowe oraz księgi inwentarżowe powinny być okazywane Komisji Rewizyjnej oraz organom nadzorczym władz związkowych na ich żądanie.

Jeżeli Stowarzyszenie korzysta z zapomóg pieniężnych miejscowej gminy, w skład Komisji Rewizyjnej wchodzi jako jeden z dwóch członków przedstawiciel gminy, wyznaczony przez jej przełożonego. Jeżeli gmina nie deleguje swego przedstawiciela, na jego miejsce wchodzi jeden z zastępców.

Część VI. Rozstrzyganie sporów.

§ 36. Spory i zatargi, wynikłe pomiędzy członkami Stowarzyszenia, jeżeli dotyczą spraw honorowych, rozstrzyga oddział Związkowego Sądu Honorowego, istniejący przy Oddziale Powiatowym Związku.

Spory i zatargi, dotyczące spraw organizacyjnych, rozstrzyga Zarząd Stowarzyszenia, od którego decyzji służy prawo odwołania się w ciągu 14 dni do Zgromadzenia Walnego.

Sposób odwoływania się do Sądu określa jego regulamin.

Część VII. Rozwiązanie Stowarzyszenia.

§ 37. Rozwiązanie Stowarzyszenia może nastąpić w sposób, ustanowiony w obowiązującym prawie o stowarzyszeniach, bądź uchwałą Zgromadzenia Walnego, zatwierdzoną przez Zarząd Oddziału Powiatowego Związku.

Zawiadomienia o terminie Zgromadzenia Walnego, na którym ma być głosowany wniosek o rozwiązaniu, powinny być rozesłane wraz z porządkiem obrad co najmniej na 4 tygodnie przed terminem. Wniosek o rozwiązaniu, jeżeli nie wychodzi od Zarządu, powinien być zgłoszony na jego ręce pisemnie i podpisany co najmniej przez połowę ogólnej liczby członków, uprawnionych do udziału w Zgromadzeniu Walnym z głosem decydującym. O terminie posiedzenia zawiadamia Zarząd Stowarzyszenia również Zarząd Oddziału Powiatowego Związku.

§ 38. W razie zatwierdzenia uchwały o rozwiązaniu Stowarzyszenia likwidacja jego może rozpocząć się najwcześniej po upływie 6-ciu miesięcy od daty zatwierdzenia. Likwidację przeprowadza Komisja Likwidacyjna, wybrana przez Zgromadzenie Walne w składzie przewodniczącego i 4-ch członków.

Majątek, będący własnością Stowarzyszenia, przechodzi na rzecz Związku do dyspozycji Zarządu Oddziału Powiatowego Związku, który po porozumieniu z powiatową władzą administracji ogólnej powinien użyć go na cele przeciwpożarowe w miejscowości, w której Stowarzyszenie istniało lub też w miejscowej gminie. Majątek, będący w posiadaniu Stowarzyszenia a stanowiący własność osób trzecich, przechodzi do tychże osób do ich dyspozycji.

Załącznik do § 3.

Wzór ogłoszenia o rejestracji.

Na zasadzie postanowienia Wojewody
 wciągnięto w dn.
 193 . . . r. do rejestru stowarzyszeń
 Urzędu Wojewódzkiego następujące stowarzyszenia ochotniczej straży pożarnej, których cel i środki działania określone są w statucie wzorowym ogłoszonym w Dz. U. R. P. Nr. 7, poz. 35 z 1935 r.

Nr. porz.	Nr. rej.	Nazwa i siedziba Stowarzyszenia
1		
2		
3		
4		
5		

Terenem działalności wyżej wymienionych Stowarzyszeń są miejscowości, w których mają swoją siedzibę oraz okolica w promieniu 5 klm.

Wojewoda

36.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI, MINISTRA OPIEKI SPOŁECZNEJ, MINISTRA PRZEMYSŁU I HANDLU ORAZ MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 19 stycznia 1935 r.

w sprawie powoływania ławników i zastępców ławników sądów pracy i sądów okręgowych.

Na podstawie art. 7 § 6 oraz art. 53 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r., zawierającego prawo o sądach pracy (Dz. U. R. P. Nr. 95, poz. 854) zarządza się co następuje:

§ 1. Minister Sprawiedliwości wzywa w drodze obwieszczenia, ogłoszonego w „Monitorze Polskim”, aby właściwe izby przemysłowo-handlowe, izby rzemieślnicze oraz stowarzyszenia zawodowe pracodawców, niereprezentowanych w tych izbach, tudzież zarządy instytucji, przedsiębiorstw, wytwórni i banków państwowych oraz samorządu terytorjalnego, nie należących do stowarzyszeń zawodowych

pracodawców, a czynnych w okręgu danego sądu pracy, jak również stowarzyszenia zawodowe pracownicze, czynne w okręgu danego sądu pracy, przedstawiły w oznaczonym terminie listy kandydatów na ławników i zastępców ławników sądu pracy i sądu okręgowego.

W razie poddania właściwości sądów pracy sporów pracowników i praktykantów w gospodarstwach rolnych, leśnych i ogrodowych oraz w przedsiębiorstwach z nimi związanych, które nie mają przeważającego charakteru przemysłowego lub handlowego, wezwanie powyższe dotyczyć będzie również izb rolniczych oraz stowarzyszeń zawodowych pracodawców i pracowników rolnych, czynnych w okręgu danego sądu pracy.

Wezwania powyższego dokonywa się po raz pierwszy niezwłocznie po ustanowieniu sądu pracy (art. 4 § 1 i 2 prawa o sądach pracy), a następnie co 3 lata co najmniej na 2 miesiące przed upływem okresu, na który byli powołani ławnicy w poszczególnym okręgu sądu pracy (art. 7 § 1 prawa o sądach pracy).

§ 2. Wezwanie o przedstawienie list kandydatów winno obejmować:

- 1) liczbę stanowisk ławników i zastępców ławników danego sądu pracy i sądu okręgowego,
- 2) okrąg sądu pracy,
- 3) termin na złożenie list kandydatów,
- 4) wymogi, jakim mają odpowiadać kandydaci (art. 8 prawa o sądach pracy), oraz
- 5) skutki prawne uchylecia się stowarzyszeń zawodowych pracodawców i pracowników od przedstawienia w oznaczonym terminie kandydatów.

§ 3. Termin do przedstawienia list kandydatów nie może być krótszy niż 14 dni. Termin ten liczy się od daty ogłoszenia obwieszczenia w „Monitorze Polskim”.

§ 4. Listy kandydatów winny być sporządzone oddzielnie dla ławników i zastępców ławników sądów pracy, oddzielnie dla ławników sądu okręgowego i ich zastępców.

Do list kandydatów powinno być dołączone oświadczenie stowarzyszenia, instytucji, przedsiębiorstwa, wytwórni lub banku, stwierdzające, że kandydaci odpowiadają wymogom przewidzianym w art. 8 prawa o sądach pracy.

W razie przedstawienia na stanowisko ławnika lub jego zastępcy kandydata, będącego pracownikiem instytucji komunikacyjnej, powinien być dołączony do listy kandydatów nadto dowód, stwierdzający zgodę władz przełożonych danej instytucji na obiecie przez kandydata stanowiska ławnika lub jego zastępcy.

Przez instytucję komunikacyjną rozumieć należy przedsiębiorstwo państwowe lub samorządu terytorjalnego, bądź komunikację, prowadzoną przez inne osoby prawa publicznego.

§ 5. Uprawnione do przedstawienia list kandydatów stowarzyszenia, przedsiębiorstwa, instytu-

cje, wytwórnie i banki sporządzają listy kandydatów w podwójnych egzemplarzach i składają je wraz z załącznikami (§ 4 ust. 2 i 3 oraz § 6 ust. 1) Ministrowi Opieki Społecznej. Po upływie terminu na składanie list kandydatów (§ 3) Minister Opieki Społecznej prześle po jednym egzemplarzu zgłoszonych list Ministrowi Przemysłu i Handlu oraz Ministrowi Spraw Wewnętrznych, zależnie od ich właściwości.

§ 6. Przy składaniu list kandydatów Ministrowi Opieki Społecznej, stowarzyszenia zawodowe pracodawców i pracowników, instytucje, przedsiębiorstwa, wytwórnie i banki państwowe oraz samorządu terytorjalnego oprócz dołączenia danych, wymienionych w ustępach 2 i 3 § 4, powinny:

- 1) udowodnić swoje prawo do przedstawienia listy kandydatów, w szczególności stowarzyszenia zawodowe pracodawców i pracowników powinny dołączyć swoje oświadczenie, że są czynne w okręgu sądu pracy i że posiadają charakter stowarzyszenia zawodowego; instytucje, przedsiębiorstwa, wytwórnie i banki państwowe oraz samorządu terytorjalnego składają jedynie oświadczenie, że są czynne w okręgu sądu pracy oraz że nie należą do stowarzyszeń zawodowych pracodawców,
- 2) podać — o ile chodzi o listy kandydatów z grupy pracodawców — dane orientacyjne o liczbie pracowników zatrudnionych w okręgu odnośnego sądu pracy przez ogół członków stowarzyszenia zawodowego pracodawców, bądź przez instytucje, przedsiębiorstwa, wytwórnie i banki państwowe oraz samorządu terytorjalnego, o ile zaś chodzi o listy kandydatów z grupy pracowników — liczbę pracowników zrzeszonych w stowarzyszeniu zawodowym pracowniczem i zatrudnionych w okręgu danego sądu pracy.

W razie wątpliwości Minister Opieki Społecznej może w zakreślonym terminie, nie krótszym niż dni 7, licząc od dnia doręczenia wezwania, żądać uzupełnienia danych wymienionych w § 4 ust. 2 i 3 oraz w punkcie 1) paragrafu niniejszego pod rygorem, że niedotrzymanie terminu, lub udzielenie niedostatecznych wyjaśnień pociągnie za sobą odrzucenie listy kandydatów danego stowarzyszenia.

§ 7. Na podstawie złożonych list kandydatów Minister Opieki Społecznej oraz Minister Przemysłu i Handlu i Minister Spraw Wewnętrznych opracowują na zasadach, wyrażonych w art. 7 § 1, 2 i 3 prawa o sądach pracy wspólne wnioski co do powołania ławników i zastępców ławników sądu pracy oraz ławników i zastępców ławników sądu okręgowego i przedstawiają je Ministrowi Sprawiedliwości. Wnioski powyższe powinny uwzględniać wszystkie ważniejsze gałęzie pracy, istniejące w okręgu danego sądu pracy.

W razie ustanowienia kilku sądów pracy w okręgu jednego sądu okręgowego, ławnicy i ich zastępcy dla sądu okręgowego winni być powołani w odpowiedniej części z każdego sądu pracy.

W razie ustanowienia sądu pracy w okręgu sądu okręgowego, w którym istnieje już jeden lub kilka sądów pracy, rozporządzenie, ustanawiające dany sąd pracy, określi, w jakiej stosunkowej liczbie mają być powołani ławnicy i ich zastępcy dla sądu okręgowego z okręgu nowego sądu pracy i kiedy to powołanie ma nastąpić.

§ 8. Minister Sprawiedliwości na podstawie wspólnych wniosków ministrów dokonywa powołania ławników i zastępców ławników oddzielnie dla sądów pracy, oddzielnie dla sądu okręgowego.

§ 9. W przypadkach, w których w myśl § 1 powołane są do przedstawienia list kandydatów stowarzyszenia zawodowe pracodawców i pracowników, w razie nieistnienia w danym okręgu sądu pracy stowarzyszeń zawodowych pracodawców lub pracowników lub też w razie uchylecia się stowarzyszeń zawodowych pracodawców lub pracowników, istniejących w okręgu danego sądu pracy, od przedstawienia kandydatów w wyznaczonym terminie, Minister Sprawiedliwości na wspólny wniosek Ministrów Opieki Społecznej, Przemysłu i Handlu oraz Spraw Wewnętrznych powołuje odpowiednie kategorie ławników i ich zastępców z urzędu według własnego uznania.

Przepis powyższy ma odpowiednie zastosowanie w razie nieistnienia w pewnej gałęzi pracy stowarzyszeń zawodowych pracodawców lub pracowników bądź w razie uchylecia się tych stowarzyszeń w pewnej gałęzi pracy od przedstawienia list kandydatów w oznaczonym terminie albo w razie nieprzedstawienia listy kandydatów przez część stowarzyszeń zawodowych pracodawców lub pracowników, istniejących w pewnej gałęzi pracy.

§ 10. Minister Sprawiedliwości po dokonaniu powołania ławników i zastępców ławników ogłasza w „Monitorze Polskim” listę zawierającą nazwiska i miejsce zamieszkania wszystkich ławników i zastępców ławników, a zarazem przesyła osobne listy ławników prezesowi właściwego sądu okręgowego.

§ 11. Ławnicy i ich zastępcy składają przyrzeczenie przed prezesem właściwego sądu okręgowego, lub przed przewodniczącym danego sądu pracy przed rozpoczęciem pierwszego posiedzenia sądowego, w którym mają wziąć udział ławnicy danej kadencji.

§ 12. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Jednocześnie uchyla się rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości, Ministra Pracy i Opieki Społecznej oraz Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 30 listopada 1928 r. w sprawie powoływania ławników i zastępców ławników sądów pracy i sądów okręgowych (Dz. U. R. P. Nr. 98, poz. 867).

Minister Sprawiedliwości: *Czesław Michałowski*
Minister Opieki Społecznej: *Jerzy Paciorkowski*
Minister Przemysłu i Handlu: *H. Floyar-Rajchman*
Minister Spraw Wewnętrznych:

Marjan Zyndram-Kościałkowski

37.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI I MINISTRA OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 19 stycznia 1935 r.

w sprawie wyznaczania ławników sądów pracy oraz ławników sądów okręgowych do udziału w posiedzeniach sądu pracy i sądu okręgowego.

Na podstawie art. 14 § 3 oraz art. 53 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r., zawierającego prawo o sądach pracy (Dz. U. R. P. Nr. 95, poz. 854) zarządza się co następuje:

I. Wyznaczanie ławników do udziału w posiedzeniach sądu pracy.

§ 1. Przewodniczący sądu pracy oznacza zgóry na czas odpowiedni, nie dłuższy niż trzymiesięczny, terminy posiedzeń sądu pracy dla rozpoznawania spraw poszczególnych grup pracowników umysłowych, fizycznych lub rolnych i ustanawia dla każdego posiedzenia imienny skład kompletu sądującego przy uwzględnieniu zasad art. 14 § 1 i 2 prawa o sądach pracy oraz przestrzegając w miarę możliwości równomiernej kolejności przy wyznaczaniu ławników do udziału w posiedzeniach. Do każdego posiedzenia należy wyznaczyć imiennie prócz ławników także podwójną liczbę zastępców ławników (lista kompletów posiedzeń). Listy kompletów posiedzeń powinny uwzględniać we właściwej kolejności wszystkich ławników i zastępców ławników, mianowanych dla danego sądu.

Zastępca ławnika bierze udział w posiedzeniu w razie niemożności wzięcia udziału w posiedzeniu przez ławnika wyznaczonego (§ 7).

Przy ustanowieniu kolejnego następstwa należy, o ile możliwości, mieć wzgląd na rodzaj spraw spornych oraz na przewidzianą w przepisach prawnych konieczność terminowego rozpoznania spraw, tudzież na słuszne życzenia ławników, którzy mogą wskazać te dni tygodnia lub miesiąca, w których udział w posiedzeniach sądu pracy byłby dla nich niemożliwy lub połączony z trudnościami.

Kolejność udziału w posiedzeniach ławników, mieszkających poza siedzibą sądu pracy, należy wyznaczyć w taki sposób, aby nie byli zmuszeni zbyt często w jednym miesiącu udawać się do siedziby sądu pracy.

§ 2. Od ustanowionej kolejności należy odstąpić tylko wtedy:

- 1) gdy dodatkowo muszą odbyć się posiedzenia nadzwyczajne, w programie posiedzeń nieprzewidziane;
- 2) gdy jakaś rozprawa ma być prowadzona przed tym samym kompletem;
- 3) gdy rodzaj danej sprawy wymaga współudziału ławników, należących do tej samej lub podobnej gałęzi pracy, co strony procesowe.